

2016-01-25 Dnr: 331/15

Vår ref: Lia Detterfelt

Johan Fallenius
Energi- och miljödepartementet

m.registrator@regeringskansliet.se
johan.fallenius@regeringskansliet.se

Remissvar Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivning

Renova är den ledande miljökoncernen i avfalls- och återvinningsbranschen i Västsverige. Vi ägs av 10 kommuner och koncernen består av två bolag. Renova AB arbetar med ägarkommunernas direkttilldelade uppdrag och Renova Miljö AB konkurrerar med andra företag om uppdrag från företag, verksamheter och kommuner. Vi har 30-talet anläggningar i form av avfallskraftvärmeverk, omlastningsstationer, behandlingsanläggningar för biologiskt avfall, sorteringsanläggningar, deponier, anläggning för farligt avfall och elektronik, verkstäder och tvätthall. Vi driver även verksamheten på bland annat ÅVCer i vår ägarregion.

Allmänna synpunkter

Renova tycker att det är bra att man avser att förenkla och systematisera förordningstexterna så som man presenterar i förslaget. På många ställen har man också lyckats bra med intentionerna, men på andra känns texterna fortfarande ologiska och delvis svåra att förstå. Se specifika synpunkter nedan. Några delar där man har lyckats bra är att det är tydligt och bra att man inför undre och övre gränsvärden i definitionerna av verksamhetskoder. Det är också bra att man har tagit bort en hel del av de hänvisningar till annan lagstiftning som tidigare funnit med i texten.

Renova anser att det i grunden är positivt att man inför regler kring att anmälningar ska åtföljas av ett beslut. Det skapar mer ordning och reda i kommunikationen med tillsynsmyndigheterna och ökar tydligheten för oss som verksamhetsutövare. Renova noterar också att kravet på att redan inlämnade och godkända anmälningar ska skickas in igen, innebär en stor arbetsinsats både för verksamhetsutövare och för tillsynsmyndigheter. Renova anser att denna åtgärd, dvs. att skicka in gamla anmälningar på nytt inte kan anses vara nödvändig i förhållande till den stora

arbetsinsatsen detta kräver. Istället borde paragrafen då den tas i kraft gälla endast för nya anmälningar. Att söka om gamla anmälningar borde ligga på frivillig basis.

Renova noterar att man i konsekvensbeskrivningen över antalet sorteringsanläggningar i landet inte bara bör titta på hur många anläggningar som är registrerade med sortering som huvudverksamhetskod. Det finns långt över 40 sorteringsanläggningar i Sverige, men många av dem bedrivs ihop med annan avfallsverksamhet. Detta gör att konsekvenserna av föreslagna förändringar riskerar att kraftigt underskattas då verksamheter kan påverkas kraftigt trots att annan verksamhet är satt som huvudverksamhetskod.

Specifika synpunkter

29 kap Förbränning, - bra förslag! Definitionen av avfallsförbränning stämmer då överens med den i Förordning (2013:253) om förbränning av avfall. Renova noterar att beskrivningen är lite mer komplicerad än den som finns i IED, men anser att den trots allt är bättre eftersom man använder samma definition i olika lagtexter.

Renova ser gärna att flera av de allmänna definitionerna och kategorierna specificeras för att förenkla och för att göra tolkningen mer likriktad i olika delar av landet. Den föreslagna uppdelningen i väldigt detaljerade bestämmelser kring vissa kategorier och väldigt övergripande bestämmelser i andra, upplevs delvis som ologisk och svårförståelig. Några exempel är

”Återvinning och bortskaffande”- Vilka verksamheter tänker man ska ingå i dessa? Renova ser gärna en att dessa specificeras ytterligare.

S 184. Lagring som del av insamling: Förslaget blir tydligare och enklare om man sätter en nedre tidsgräns istället för att använda begreppet ”tillfälligtvis/kortare tid”. Det luddiga begreppet riskerar att öka möjligheterna till missförstånd och att det tolkas olika av olika myndigheter och verksamhetsutövare.

S 189 och 192-193. Det är otydligt vilken verksamhetskod som gäller för lagring av farligt avfall i mängder < 50 ton i avvaktande på återvinning eller bortskaffande. Skulle man kunna beskriva den på samma sätt som ”lagring som en del av insamlingen”?

s 193. Renova anser att även asbest bör ingå i punkt 2 med mängdbegränsningar så att asbest inte kommer att räknas med i ”annat farligt avfall”. Asbest har inte motsvarande miljöstörande egenskaper och skiljer sig därför från fler andra av de avfall man avser. 1 ton övrigt avfall innebär t.ex. att inget asbest alls (trots att det är väl inplastat) får hanteras på en ÅVC utan tillstånd. Renova anser att det är en onödigt försvårande konsekvens.

S 189. Innebörden av ”mekanisk bearbetning” behöver utvidgas och förtydligas även till andra material än metall. Vad går gränsen för när det är mekanisk bearbetning och inte; är det exempelvis mekanisk bearbetning att hålla jord på ett siktgaller eller krävs en mekanisk kraft för detta?

S 210-211. Det är otydligt, kanske på grund av felskrivning, hur man ska hantera park och trädgårdsavfall i mängder över 18750 ton, och bör förtydligas. Renova noterar att det tidigare inte har funnits någon övre gräns för park- och trädgårdsavfall.

S 229. Renova ifrågasätter varför man väljer att vara så detaljerad i kraven vid mindre mängder och kortare tidsperioder än för större mängder och längre tider. För att öka förståelsen bör förslaget kompletteras med exempel på typer av verksamhet man har i åtanke då man väljer att vara så detaljerad.

Vad som utgör skiljelinjen för när användning av avfall för anläggningsändamål är tillstånds- eller anmälningspliktigt behöver förtydligas. Renova ser ett stort behov av att vägledningen uppdateras för avfall i anläggningsändamål såsom utlovats av Naturvårdsverket. Renova anser att den bedömningsgrund som bygger på riskbedömning inte är hållbar och innebär alltför stor risk för godtyckliga bedömningar och geografiska skillnader. Renova anser att mängdbegränsningar eller liknande, som ju används i de flesta andra fall, är ett mer rättssäkert och lättförståeligt sätt att klassa anläggningarna.

I förslaget skriver man att farligt avfall inte får användas för anläggningsändamål. Detta är naturligtvis i huvudsak bra. Men Renova ifrågasätter om denna begränsning tar hänsyn till de många olika sorts avfallsslag som finns, och deras ibland positiva miljöinverkan som utfyllnadsmaterial eller som stabilisering av andra farliga avfall? Exempel kan vara specifika avfall vid speciella situationer, såsom asbest som utfyllnadsmaterial i ett visst område, eller vissa askor som används för att stabilisera sura avfall, t.ex. på Langöya, där detta idag betraktas som återvinning?

Med vänlig hälsning

Ingrid Näsström, Renova

